

Лѣтна нощъ се прѣвалява,
И слѣдъ лѣскава зора
Слънцето трепти изгрѣва,
Надъ зелената гора.

Младъ юнакъ си конь извозда
Изъ желѣзнитѣ врата,
На печалби си отхожда
Надалеко по свѣта.

Съ майчина благословия
Той на коня възседна,
За честита търговия
Той намисли и тръгна.

Съ бодри, радостни надежди
Пуца се на дълъгъ пѣтъ,
Безъ да мисли за прѣмѣжди
Или ненадѣйна смъртъ.

Като прѣзъ гора минава
Сладки пѣсни пѣе съ гласъ,
Но не много се минава
И настава страшенъ часъ.

Силни вѣтрове духнаха,
Буря голѣма стана,
Гръмъ и мълния треснаха
И юнакъ си тамъ падна.

Вижте, въ тоя свѣтъ лъжовний,
Какъ се грижимъ за имотъ,
Зарадъ добрини свѣтовни
Не си жалимъ ни животъ.

Губимъ се насамъ-нататкъъ,
Ставаме на всичко робъ,
А животътъ ни е краткъъ,
Сетнината ни е гробъ.
